

El papa Francesc demana superar la desconfiança entre els pobles

01/04/2019 - ACI Prensa

El papa Francesc va realitzar al Marroc una crida a superar les desconfiances i divisions entre pobles i va animar a fer un exercici de misericòrdia com a fills de Déu. En l'homilia pronunciada a la Missa celebrada a Rabat, el Sant Pare va recórrer a la paràbola del fill pròdig, en la qual el pare va a la trobada dels seus dos fills: primer, a la trobada d'aquell que havia abandonat la llar i torna penedit. En segon lloc, va a la trobada del seu altre fill i el convida a participar a la festa pel retorn del primer. No obstant això, "al fill gran sembla que no li agradaven les festes de benvinguda, li costava suportar l'alegria del pare, no reconeix el retorn del seu germà: 'aquest fill teu', ha afirmat. Per ell el seu germà segueix perdut, perquè l'havia perdut ja en el seu cor".

"En la seva incapacitat de participar de la festa", va explicar el Sant Pare, "no només no reconeix al seu germà, sinó que tampoc reconeix al seu pare. Prefereix l'orfandat a la fraternitat, l'aïllament a la trobada, l'amargor a la festa".

"No només li costa entendre i perdonar al seu germà, tampoc pot acceptar tenir un pare capaç de perdonar, disposat a esperar i vetllar perquè cap quedi fora, en definitiva, un pare capaç de sentir compassió".

Aquesta tensió entre germans té el seu reflex en la tensió entre pobles i comunitats, "una tensió que des de Caïn i Abel ens habita i que estem convidats a mirar de cara".

"És cert, són tantes les circumstàncies que poden alimentar la divisió i la confrontació; són innegables les situacions que poden portar-nos a enfrontar-nos i dividir-nos. No podem negar-ho. Sempre ens amenaça la temptació de creure en l'odi i la venjança com a formes legítimes de brindar justícia de manera ràpida i eficaç".

No obstant això, "l'experiència ens diu que l'odi, la divisió i la venjança, l'únic que aconsegueixen és matar l'ànima dels nostres pobles, enverinar l'esperança dels nostres fills, destruir i emportar-se tot el que estimem".

Per aquest motiu, "Jesús ens convida a mirar i contemplar el cor del Pare. Només des d'aquí podrem redescobrir cada dia com a germans. Només des d'aquest horitzó ampli, capaç d'ajudar-nos a transcendir les nostres miops lògiques divisòries, serem capaços d'arribar a una mirada que no pretengui clausurar ni claudicar les nostres diferències buscant potser una unitat forçada o la marginació silenciosa".

"Només si cada dia som capaços d'aixecar els ulls al cel i dir Pare nostre podrem entrar en una dinàmica que ens possibiliti mirar i arriscar-nos a viure no com a enemics sinó com germans".

Davant d'aquesta desconfiança entre pobles i comunitats, entre germans, el Papa va suggerir que "en comptes de mesurar-nos o classificar-nos per una condició moral, social, ètnica o religiosa", es reconegui "que hi ha una altra condició que ningú podrà esborrar ni aniquilar ja que és pur regal: la condició de fills estimats, esperats i celebrats pel Pare".

Tampoc "caiguem en la temptació de reduir la nostra pertinença de fills a una qüestió de lleis i prohibicions, de deures i compliments. La nostra pertinença i la nostra missió no naixerà de voluntarismes, legalismes, relativismes o integritismes sinó de persones creients que imploraran cada dia amb humilitat i constància: vingui a nosaltres el vostre Regne".

El Papa va finalitzar la seva homilia donant les gràcies als cristians marroquins "per la manera en què donen testimoni de l'evangeli de la misericòrdia en aquestes terres. Gràcies pels esforços realitzats per a que les seves comunitats siguin oasi de misericòrdia. Els animo i encoratjo a seguir fent créixer la cultura de la misericòrdia, una cultura en la qual cap miri a l'altre amb indiferència ni aparti la mirada quan vegi el seu patiment".

FLAMA, Agència Cristiana de Notícies.